

Yvirbjóðing

VIÐ bit og slit fekst uppskot um »loysn« fyrri kreppuraktu arbeiðsloysisstryggingina. Heilivágurin gjørdist at stytta tíðina, fólk kundu fáa nakað úr henni.

SAMSTUNDIS, sum ikki ber til at lívga bara toluliga um tey, ið ringast eru fyrri, regna andstøðuuppskot á tingi um alt millum himmal og jørð, alt samalt uppskot, ið kosta hóp av peningi, uppskot, sum í flestu førur sjálvt ikki uppskotsstillararnir trúgva uppá.

VAL skal vera, so um ræður at gera um seg onkusvegna. At so eingin álvari er í tykist gera minni.

VITLEYSU uppskotini øll, sum gaman í høvdu gjørt tað bæði lættari og stuttligari at liva hjá teimum »veljarabólkum«, tey eru ætlað at kítla, skulu ikki verða nevnd her. Bert, at tey ikki høvdu sæð dagsins

ljós, var stjórnarábyrgdin teirra, ið við teimum koma.

SJÁLVSAGT er »nýhugsan« altíð av tí góða. Men satt at siga er lítið originalt í tí, at billa heiðurligum føroyingum inn, at alt ber til. Hetta í eini tíð so vánaligari til vinnu, sum bert tey heilt tilkomnu og eldru minnst.

NÝTILIGA uppskrift um, hvussu vit kunnu koma víðari vinnuliga, hava vit so onga enn fingið frá andstøðuni. Gaman í hevur graml verið um, at bjargingin hevði verið lønar-niðurskurður og so bara latið staðið til og sovið víðari. Men tibat, heldur ikki hesum uppskoti teirra trúgva føroyingar

ÁLVARIN, tjóðin livir undir í hesum døgum, er so, at tað hóast alt millum veljararnar neyvan man fara at vignast við slíkum uppskotum einsamøllum. Veljarin veit nú betur enn nakrantíð, at ongar lættisoppa-loysnir finnast, at kaninirnar, borg-

arligu andstøðuflokkarnir so kátir kappdraga upp úr hattunum, als ikki eru ætlaðar at koma teimum til góða, vita allir sum ein, at talan enn einaferð er um tað bera valflesk - smyrsl til enn einaferð at sleppa sær sjálvum inn aftur í hitan at gnaga nøkur feit bein. So leys av dagsins veruleika, fólksins trupulleikum, kann við okkara besta vilja einki av hesum útreiðslukrevjandi uppskotum sigast at hava annað endamál.

KASTAÐ hevur verið javnaðarflokkinum fyrri, at hann til seinasta val var gávumildur við lyftum. Men minnst vit boðini og lyftini, minnst vit eisini, at hann ikki lovaði lættar, sum búskaparliga ikki kundu haldast, lovaði ikki gull og grønar skógar bert fyrri at gera tað, men at hann við teirri nýhugsan, stóðan og tíðin kravdu, vildi herða enn meira politikk sín um at fáa vinnuhjólina í gongd aftur, tómu hendurnar í arbeiði.

EINGIN sannar við størri sorg enn

javnaðarflokkurin, at hetta ikki gjørdist tann veruleiki, hann so tíðum áður hevur megnað at framt. Men hagani og til hjá einari so ovurpopulistiskari andstøðu at halda, at hon fyrri tað skal verða tikin meira fyrri fult enn til seinasta val, er í so bláoygt.

JAVNAÐARFLOKKURIN fær toyggði. Einki lægi í hesm, tí hann vit elska tukta vit, og tað ber nú ikki til at kenna rættuligt vónbrot, vóru ongar vónir.

ALLAR kringumstøður vóru ímóti, eisini tær, borgarligu flokkarnir við teirra »fyrstuhonds-vitan« um eitt nú tað óføru megina hjá bankunum, teir so seint sum undan seinasta vali, reypaðu av.

MEN vónina mugu vit hava og lívga fyrri tað. Hetta gerst saktans uttan at billa vaksnum fólki inn alt millum himmal og jørð, sum fyrri tað fyrsta eingin samfelagsbótandi meining er við, og sum rúm ikki er fyrri sum er.

Lesarabrøv

Enn kann meira sparast í umsitingini hjá Klaksvíkar Kommunu!

Lítið hugaligt var tað hjá okkum klaksvíksborgarum at lesa baksíðuna av Sosialinum leygdagin 22. jan. 94, har tað stóð, at øll tímalønt hjá Klaksvíkar Kommunu vóru uppsøgd, men hvat annað var væntandi, soleiðis sum oyst varð út við pengum í 80-árunum? Hugsio tykkum hvussu alt liggur í dag: Heinabrekka, Miðbýurin, ídnaðarøkið við Borðoyarvík, syndarligt at siggja, men nú skal bótast fyrri alt hetta.

Fyrri einum ári síðani blivu 8 fólk søgd úr starvi í umsitingini hjá kommununi, nú tey tímaløntu, men hvat hendir við

restini av umsitingini, nú als onki er at gera, hon er í hvørt fall alt ov stór til umstøðurnar í dag.

Býarverkfrøðingurin fer nokk í annað starv skjótt. Hví ikki siga byggifulltrúnum og tekniska assistentinum upp, tí har er als ikki brúk fyrri teimum, tey hava einki arbeiði at gera.

Bókhaldarin, hann kann eisini sigast upp, tá alt kommunalt arbeiði er uppstøðgað kann heldur ikki vera brúk fyrri honum, somuleiðis kann heldur ikki vera brúk fyrri hjálparfólkunum í bókhaldinum, so tað má eisini vekk. So er tað telefon-daman, hon kann jú heldur ikki

blíva sitandi, tá eingir aktivitetir eru hjá kommununi, verða heldur ongar telefonsamsrøður at svara. Nú er nærur bert dagrøktarleiðarin eftir, hon er nokk noydd at verða verandi, tí tibat er tað enn foreldur, sum hava arbeiði og tí noyddast at fáa børn síni ansað.

Skrivarin hann kann jú klára alt arbeiðið, sum framyvir verður at gera í allari umsitingini, við einum hálvtúðar starvi.

So er tað bert býráðsformaðurin eftir. Óhugnaligt er at vita, at hann situr í einum fulltíðarstarvi við eini løn upp á ca. 30.000 kr. um mór., uttan at

hava nakað at gera - »fullkomulit vánvís« - . Hevði tað ikki verið betur, um hetta varð broytt til at vera á sama hátt sum í sektiárunum, tá hetta starv var ólönt, men hann kundi fingið somu fundarsamsýning sum býráðslimimir fáa. Annars haldi eg at allir býráðslimir í Klaksvík skuldu skammað seg, sum teir einastu býráðslimir í landinum fáa teir 600 kr. fyrri hvønn fundin.

Hugsio tykkum hvussu nógv hevði verið part í okkara nú so fátøku kommunu.

arbeiðsleysur
klaksvíkingur

Til Sjónvarp Føroya

Eg vil átala tær óhóskandi sendingar, sum verða sýndar í sjónvarpinum: harðskapur, hor, morð o.a. niðurbrotandi tilfar.

Tað, sum eitt menniskja, serliga ung, sær og hoyrir, verður tað ávirkað av.

Sendið heldur fleiri uppbyggjandi og upplýsandi sendingar, so ungdómurin ávirkast til tað, sum gott er.

Fyrri nekrum árum síðani bleiv í Danmark ein lögreglukanning gjørd millum ung, sum sótu í varðhaldi fyrri lógarbrot, innbrot, stuldr, harðskap

o.a., og 80% av teimum avhoyrdu vitnaðu, at tey høvdu fingið hugskotið frá sjónvarpinum.

Um tað verður hildið áfram á hendan hátt, fáa vit somu úrslit. Tá leiðaraskifti fór fram í sjónvarpinum, vónaðu vit eina broyting til tað betra, men tað bleiv hinvegin.

Einaferð enn: gevist við hesum sendingum, áðrenn tað verður ov seint!

Tøkk fyrri upptøkuna.

H. F. Skarðheim

Fyrirspurningur til Jóannes Eidesgaard

Hvat ætlar landstýrismaðurin at gera við tey arbeiðsleysu, sum fara úr skipanini í summari?

Um tað veruliga er so, at hann ætlar at taka Trælánipuna í brúk aftur, so skal hann minnst til at gera eina avtalu við hagastýrið um tað.

Nú er stóðan so vánalig, at fólk fara svong í song og vita ikki, um tey fáa mat í munnin, tá tey koma upp aftur næsta morgun.

Eg dugi ikki at siggja, hví vit ikki skulu varðveita samhalds-fasta í Arbeiðsloysisskipanini,

peningin til pensionistaaldr, tí tá eru fólk deyð í hungri. Tað er einki at goyma.

Tað er nógv meira umráðandi at varðveita Arbeiðsloysisskipanina í sama líki, sum hon upprunaliga var ætlað.

Eg dugi heldur ikki at skilja, hví danir skulu nokta lands-

stýrinum at hjálpa skipanini. Tað er bert tvæl, tí danski staturin letur sjálvur stuðul til arbeiðsloysisskipanina í Danmark. Hví skulu teir so nokta landsstýrinum at gera tað sama?

Hervør Guttesen

Fara í russiskan sjógv at royna

Vit skriva á síðu 7, heitt verður á trolararnar eystanfyrri um ikki at royna á gráu leiðini fyrri enn limubátarnir eru línir við sína kvotu í norskurum sjógvi. Svend Thulesen svarar landstýrinum, at teir vilja gera eina roynd í russiskum sjógvi, men fáa teir einki mugu teir á gráu leiðina.

Sosialurin - fimm ferðir um vikuna!